

Med hensyn til udvidelsen af EU glæder vi os over, at folkehøringen viste, at den ikke skræmmer befolkningen, men at det til gengæld er vigtigt, at EU stiller klare krav til de potentielle medlemslande, krav som f.eks. demokrati, retssikkerhed og menneskerettigheder, en indstilling, som vi i Det Konservative Folkeparti bestemt deler.

Lige nu står vi faktisk midt i tænkepausen, og den bliver som bekendt yderligere forlænget. Det er selvfølgelig ikke nogen ønskesituation, fordi det jo også betyder, at vi må vente mindst et års tid med at få klarhed over EU's fremtidige indretning. Men forlængelsen er nødvendig, fordi medlemslandene endnu ikke er nået til enighed om, hvad der skal ske med forfatningstraktaten. Der skal altså skabes enighed mellem dem, der ønsker forfatningstraktaten gennemført, og dem, der ønsker at fortsætte med EU's nuværende traktater, eventuelt med nogle få ændringer.

Det er ikke nogen let opgave, men Danmark må naturligvis fortsætte med at deltage konstruktivt i arbejdet med at skabe konsensus. I Det Konservative Folkeparti havde vi håbet, at traktaten var blevet ratificeret, og det er bestemt vores forhåbning, at brikkerne vil falde på plads i løbet af den forlængede tænkepause, men indtil da skal EU naturligvis fungere og ikke mindst vise resultater. Tænkepausen må ikke blive en sovepude for EU.

I Det Konservative Folkeparti lægger vi især vægt på, at EU bliver i stand til at skabe vækst og beskæftigelse, og at vi får videreudviklet det indre marked. Derudover står EU jo også over for en stor opgave i forhold til de grænseoverskridende udfordringer, som f.eks. terrorisme, miljøproblemer og ikke mindst den afskyelige menneskehandel. Det er problemer, som skal løses i EU-regi, og vi er glade for, at regeringen også vil lægge vægt på, at der kommer nogle resultater på de her områder.

For så vidt angår EU's evne til at varetage europæernes interesser på den internationale scene, mener vi, at det er godt, at regeringen prioriterer EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Hvis vi skal gøre os gældende på den internationale scene og forsvare EU's interesser, Europas interesser over for resten af verden, er vi nødt til i højere grad at tale med en stemme. Derfor ser vi en fælles EU-udenrigsminister som en god idé.

Afslutningsvis vil jeg blot tilføje, at vi er fulde af forhåbning for EU's fremtid. Tænkepausen er en påmindelse om, at EU ikke må glemme de befolkninger, der står bag vores samarbejde. Derfor er det også vigtigt, at tænkepausen bliver brugt konstruktivt til at skabe debatten og dialogen, der er nødvendig for, at befolkningerne netop ikke føler sig udenfor, men i høj grad føler sig som en del af samarbejdet og dets beslutninger. Når tænkepausen er overstået og vi har fundet en løsning på spørgsmålet om traktaten, har vi forhåbentlig fået et stærkere grundlag at arbejde videre på, og det ser vi bestemt frem til.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nu siger fru Helle Sjelle, at befolkningerne ikke skal føle sig udenfor. Hvad så med at inddrage dem? Hvad så med, at fru Helle Sjelle og Det Konservative Folkeparti garanterer, at hvis der bliver en ændring i traktatgrundlaget, hvis der kommer en ny traktat, som ikke er EU-forfatningen, så kommer der alligevel en folkeafstemning?

Hvis fru Helle Sjelle ikke kan garantere det på et så principielt plan, så kan jeg måske blive mere konkret og spørge: Vil fru Helle Sjelle garantere, at hvis der bliver indført flertalsafgørelser som grundlæggende princip – hvilket vil give de store lande mere magt på bekostning af de små – og hvis der f.eks. bliver indført en fælles udenrigsminister og en fælles præsident/fast formand, så kommer der en folkeafstemning, fordi der er tale om suverænitetsafgivelse?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Nu skal man jo være opmærksom på, at vi netop løbende inddrager befolkningerne i Europa og befolkningen i Danmark i EU-beslutningerne. Det gør vi bl.a. på den måde, at vi har et repræsentativt demokrati, hvor der også løbende tages nogle beslutninger vedrørende EU.

Men det er naturligvis rigtig vigtigt at bemærke i den her sammenhæng, at når der er tale om suverænitetsafgivelse, er det ganske naturligt, at befolkningen så skal have en ekstra chance, nemlig ved en folkeafstemning. Det vil vi selvfølgelig holde fast i. Det holder vi fast i, når der er tale om suverænitetsafgivelse. Det er det mest enkle og det mest klare svar i den her sammenhæng.